

**ЩЕДРА НИВА
ЛІНИНИ ОДИНОКОЇ**

9 серпня 2012 р. відзначає свій ювілейний день народження Лініна Павлівна Одинокка – людина, добре знана серед працівників бібліотечно-інформаційної і архівної сфери, один з фундаторів і ветеранів Українського науково-дослідного інституту архівної справи та документознавства, багатолітній працівник науково-інформаційного відділу УНДІАСД, організатор системи науково-технічної інформації в архівних установах України, кандидат педагогічних наук, доцент.

Народилася Лініна Павлівна 1937 р. у селі Теплівка Гребінківського (нині – Пирятинського) району на Полтавщині. У повоєнний час її сім'я перебралася до Києва. Після закінчення середньої школи 17-річна дівчина розпочала свою трудову діяльність в аптечних закладах, а згодом працювала лаборантом кабінету бібліотекознавства Київського технікуму підготовки культурно-освітніх працівників (нині – Київське обласне училище культури і мистецтв). Саме у технікумі Лініна Павлівна остаточно визначилася з вибором професії, пов'язаної з опрацюванням і розповсюдженням друкованої інформації. У 1962 р. вона успішно закінчила Ленінградський державний бібліотечний інститут (нині – Санкт-Петербурзький державний університет культури і мистецтв) за спеціальністю “бібліотекознавство і бібліографія”.

Надалі трудова біографія Л. П. Одинокко поділяється на дві сфери: викладача бібліотекознавчих дисциплін і фахівця у царині науково-технічної інформації в архівній галузі. Молодого, але вже досвідченого спеціаліста відрядили працювати викладачем бібліотечних дисциплін в Читинську культосвітшкolu. Через три роки у зв'язку з сімейними обставинами Лініна Павлівна повернулася до рідного Києва. Після нетривалої роботи у науково-методичному відділі Державної республіканської науково-технічної бібліотеки УРСР вона у 1966 р. посіла посаду старшого викладача бібліотекознавства у Київській філії Харківського державного інституту культури. Через два роки філію було реорганізовано у самостійний Київський державний інститут культури (КДІК), де Лініна Павлівна пропрацювала 30 років на кафедрі бібліотекознав-

ства, пройшла шлях від старшого викладача до доцента і професора. В її викладацькій роботі була лише одна трирічна перерва, коли Л. П. Одинокa навчалася в аспірантурі Ленінградського державного інституту культури ім. Н. К. Крупської, де її науковим керівником був один із корифеїв радянського бібліотекознавства доктор педагогічних наук, професор А. М. Ванєєв. Там же 1984 р. захистила дисертацію на тему “Розвиток бібліотекознавства в Українській РСР (1917–1941 рр.)” на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук. Зазначимо, що ця дисертація і нині не втратила свою актуальність і наукову значущість, на неї, як і на інші наукові праці Л. П. Одинокoї, часто посилаються сучасні науковці. У КДІК вона читала курси з історії бібліотечної справи в Україні, СРСР та за кордоном. Завдяки широкій ерудиції, фаховій компетентності, комунікабельності, доброзичливості, скромності Лініна Павлівна завжди користувалася великою повагою і авторитетом як на кафедрі, так і серед викладачів, студентів і аспірантів КДІК. Поза сумнівом, ім’я Л. П. Одинокoї нерозривно пов’язане з розвитком української бібліотекознавчої думки та бібліотечної освіти.

У середині 1990-х років у зв’язку зі змінами в керівництві КДІК та реорганізаціями в цьому ВНЗ, Л. П. Одинокa була змушена залишити інститут і перейти до недавно створеного УНДІАСД, де очолила сектор науково-технічної інформації науково-інформаційного відділу. Всю роботу у секторі потрібно було починати фактично з нуля. І Лініна Павлівна з притаманною їй енергією досить швидко налагодила чітку роботу сектору, зміцнила його кадровий склад перспективною молоддю, завдяки своїм широким бібліотечним контактам налагодила надійне постачання УНДІАСД фаховими виданнями, розробила у співавторстві відповідну регламентуючу нормативну базу функціонування Галузевого центру НТІ з архівної справи та документознавства. Як бібліотекар за фахом, вона зуміла швидко упорядкувати фонд видань в УНДІАСД, провести його каталогізацію, навчила кількох співробітників інституту основам бібліографічного описування творів друку, завдяки чому стало можливим видання багатьох бібліографічних покажчиків з питань архівної справи та документознавства і інших наукових дисциплін. Значним є внесок Л. П. Одинокoї в організацію Галузевої системи НТІ з архівної справи та документознавства, інформаційного забезпечення діяльності державних архівних установ України, у тому числі науково-дослідної та методичної роботи в галузі архівної справи та документознавства. Загалом у науковому доробку Л. П. Одинокoї близько 80 праць – статей, науково-методичних і нормативних розробок, опублікованих у тому числі і на сторінках “Архівів України”. Вона була відповідальним виконавцем стандарту Держкомархіву України “Галузева система науково-технічної інформації з архівної справи та документознавства. Структура та основні напрями функціонування” (СОУ 92.5–22892594–001–2004) (2004). Брала участь у підготовці “Основних

положень організації науково-дослідної та методичної роботи в державних архівних установах України” (2001), була співупорядником низки довідково-бібліографічних видань, зокрема двотомного галузевого довідника “Архівні установи України” (2005, 2011), багатьох бібліографічних покажчиків. Під її керівництвом підготовлено 5 кандидатських дисертацій, а її учні займають відповідальні посади в багатьох ВНЗ, бібліотечних, архівних, наукових установах. Вона щедро ділиться своїми знаннями, фаховим і життєвим досвідом зі своїми молодшими колегами, які знають, що завжди можуть розраховувати на її допомогу і підтримку.

Свідченням фахового авторитету Л. П. Одинокі є те, що упродовж кількох років вона була членом спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій в УНДІАСД, де брала діяльну участь в атестації фахівців вищої кваліфікації, входила до складу Вченої ради інституту, його методичної комісії, редакційних колегій “Української архівної енциклопедії”, щорічника “Студії з архівної справи та документознавства”, археографічного щорічника “Пам’ятки”, серії “Архівні та бібліографічні джерела української історичної думки”.

Наукова, методична та організаторська діяльність Л. П. Одинокі є вагомим внеском у дослідження актуальних проблем архівної та бібліотечної справи, підготовки спеціалістів для роботи в установах культури та архівах. Невипадково плідна робота Ліліни Павлівни знайшла гідне визнання. Вона удостоєна медалей “Ветеран праці”, “За працю і звитягу”, Знаку “Відмінник освіти України”, подяки Прем’єр-міністра України, нагороджувалася почесними грамотами та відзнаками Державного комітету архівів України, Міністерства культури і мистецтв України, Київського міського голови м. Києва та ін.

Колектив Українського науково-дослідного інституту архівної справи та документознавства щиро вітає Ліліну Павліну Одинокі з ювілеєм та бажає їй міцного здоров’я, довголіття, творчої наснаги і реалізації нових задумів. Глибоко вдячні Вам за невтомну працю на бібліотечно-бібліографічній та архівно-документознавчій ниві, за виховання талановитих учнів і однодумців, за Ваш внесок у становлення Галузевої системи НТІ в архівній галузі. З роси та води Вам, шановна Ліліно Павлівно!

**Колектив Українського науково-дослідного
інституту архівної справи та документознавства**